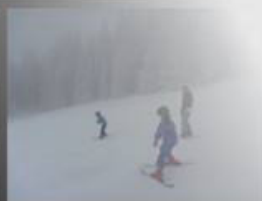

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha 10

Mikulášská výprava
Novoroční výšlap
Betlémské světlo
Vánoční výpravy
a další...

Milí čtenáři,
nedávno jsem se na internetu dočetl, že novoroční předsevzetí jsou jako Pravidla českého pravopisu. Nikdo je nedodržuje. Co se týče práce redakce, snažíme se Pravidla dodržovat. Aspoň v některých článcích a aspoň ta nejdůležitější. Změna roku je pro nás drobnou zkouškou pozornosti, jestli nezapomeneme vyměnit letopočet na obálce – můžete zkontrolovat starší čísla, jestli se nám to vždy podařilo.

Jako pro všechny je opětovně překonání 1. ledna příležitostí k ohlédnutí. Když se podíváte na internetové stránky lokali.xf.cz, zjistíte (možná se stejným překvapením jako já), že předcházející číslo uzavřelo šestý ročník, který je dostupný v elektronické podobě. Znamená to šest let tvorby, kterou jsme navázali na práci

sestry Siváka. Nebylo to možné bez podpory vás, čtenářů a dopisovatelů, stejně jako vedení střediska, které chápe, že Lokali připravujeme někde mezi prací a školou. Rozhodně nesmím zapomenout na Berdyho, který zprostředkovává spojení na OS kmen, ze kterého pravidelně dostáváme několik skvělých článků.

V posledním roce jsme bohužel ztratili výjimečnou oporu bratra ATRIho. Skrz řadu článků, které vydáváme z jeho pozůstalosti si ho můžeme ještě připomínat, ale věřím, že tam na druhém břehu nás sleduje a drží nám palce.

O vaši přízeň se stejně jako v minulém roce bude pokoušet redakce ve složení Ruda,
Žabka a

Tecklis

PLÁNOVNIK

8. 3. 2014	<i>Pochod dr. Roberta Šumavského (34. ročník)</i>
28. – 30. 3. 2014	<i>Valný sněm Junáka</i>
5. 4. 2014	<i>Čištění Botiče</i>
25. – 27. 4. 2014	<i>Obvodní setkání na Červeném Hrádku</i>
5. 5. 2014	<i>Pomníček v Mukařovské</i>
9. – 11. 5. 2014	<i>Brigáda na tábořišti v Sedle</i>
16. – 18. 5. 2014	<i>Stín Smrti</i>
21. – 22. 6. 2014	<i>Stavba tábořiště v Sedle</i>
22. – 28. 6. 2014	<i>OS camp Sedlo</i>
28. 6. – 19. 7. 2014	<i>309. tábor Sedlo (louka u rybníka)</i>
12. – 29. 7. 2014	<i>305. tábor Sedlo (hlavní louka)</i>

Pozvánka:

Pojďte s námi projít první jarní kilometry na Pochod Dr. ROBERTA ŠUMAVSKÉHO okolo Prahy
(sobota 8. března).

Start 8:00 na zastávce MHD Hlubočepy. Cíl Praha – Radotín.

Délka trasy 12,5 km nebo 27,5 km. Použijete dobrou obuv a mapu Okolí Prahy.

Další informace Stanislav Zemen (tel. 286 922 892)
- JDEME ZA KAŽDÉHO POČASÍ -

DO NOVÉHO ROKU

✓ novém roce se vám dostává do rukou první číslo Lokali a s ním bych rád jménem vedení střediska poděkoval všem, kteří se v uplynulém roce na činnosti střediska podíleli - střediskové radě i všem dalším činovníkům a členům vedení oddílů, stejně jako i všem přátelům a příznivcům, kteří nám v průběhu roku pomáhali.

Rád bych také poděkoval všem dárcům darů větších (dovolím si jmenovat dary od Seismiku s r.o. zprostředkovaného Zuzanou Jechumtálovou a od rodičů mých a Kuby Hajiče) i drobných obnosů, ať už směřovaných pro Lokali nebo vybraných na akcích pro veřejnost. Takto získané prostředky použije středisko zejména na obměnu materiálového vybavení v Sedle (zejména podsad), s čímž jsme započali už v minulém roce a také na podporu náročnějších akcí pro děti, jako jsou třeba střediskové hory.

Přestože si středisko (díky úspěšnému čerpání ministerských dotací a magistrátních grantů a zhodnocení užívání základny v Sedle) stojí po organizační i finanční stránce vcelku dobře, jsme stále v nejisté situaci s ohledem na privatizaci našich kluboven ve Strašnicích a také nutnost ukončit od června dlouholetou spolupráci se Sokolem Strašnice. Přál bych tedy středisku do nového roku méně zvrátů a nelehkých rozhodnutí, jež nad námi visí jako Damoklův meč a doufám, že nám všichni zachováte stejnou přízeň i nadále.

Se stiskem levice
Napoleon
vůdce 35.střediska J. Rady Praha 10

JAK SE DAŘÍ V 305. SMEČCE VLČAT? ŘÍZEK

No já myslím, že dobře, ne :-)? –

„...hej, mě zase votravuje...“ – „...no tak uhni, dej to sem...“ – „...ať si dá deset...“ – „...ehm, klídek kluci...!“

Totíž s koncem školního roku jsme předali další tři starší vlčata do naší skautské družiny a tím pádem nás bylo zase méně. V podstatě zůstala jenom čtyři vlčata, což na nějakou zajímavou činnost moc nestačí, na druhou stranu je skoro jisté, že v malém počtu se mnohem snáze obejdete bez roztržek a hádání, které jsem v úvodu naznačil. No ale hned v září, jako by se s nováčky roztrhnul pytel. Kromě Tobiáše, se kterým jsme tak nějak počítali, protože jeho starší bratr Ben k nám už chodil, se přidali další prvňáci – Tonda, Pěťa a Matyáš. K tomu Ben přivedl své dva kamarády – dalšího Matyáše a Jáchyma, se kterým jsme se ale seznámili už v loňském školním roce. Záhy se k nám přidal další prvňák Martin a díky Mikulášskému putování přišli Vojta, Honza a Matěj. Jestli tedy dobře počítám, tak v naší smečce máme už 13 vlčat a to kluci pořád hlásí, že příští týden přijde další spolužák.

Takže – „...auu, nech si toho...“ – „...von si začal, to není fér...“ – „...ať mi vrátí tu tužku...“

...je opět na „denním“ pořádku našich schůzek. Ale asi by bylo divné mít na schůzce partu přísně ukázněných žáčků. Totíž zas tak hrozné to vlastně není, spíš se mi zdá, že se kluci díky tomu kolektivu celkem rychle učí ohleduplnosti a toleranci k ostatním, že i lépe unesou prohru a naopak coby vítězové se už tak okatě neposmívají ostatním. No uvidíme... zítra na schůzce se můžu přesvědčit o dalších pokrocích. Toť krátká zpráva o nás a těšíme se na viděnou na nějaké výpravě.

MIKULÁŠSKÁ VÝPRAVA

29. 11. – 1. 12. 2013

MELOUN/STŘELKA

✓ pátek jsme se sešli v 16:30 u sokolovny. Tam jsme cvičili a hráli florbal. Potom jsme šli do klubovny U Hranic, kde jsme si odložili věci. Museli jsme nakoupit, tak jsme šli do Tesca v Edenu. Bylo poměrně hnusné počasí, pršelo a docela dost foukalo. Před Tescem jsme dostali Chalange, měli jsme nakupit co nejvíce věci za dvacet korun. Mezi tím Tecklis s Kuldou nakupovali jídlo na výpravu. Koupili jsme jogurt, rohlík, drcenou majoránku, limetku a čínskou polévku. Večer jsme hráli hru AYE DARK OVERLORD, kterou jsme přezdívali „výmluvy“. To byla sranda dokavad na nás nepřišel člověk z domu s tím, že ho rušíme v jeho snaze usnout. S tím jsme se rozhodli podívat na film a jít spát. Tak jsme se dívali na Kurýra a šli spát.

V sobotu jsme se probrali a nasnídali se. Panda musel jít domů brzo ráno kvůli nějakému zápasu a Medvěd a Martin šli domů hned po snídani. Méďa se šel „učit“ a Martin zabalit věci, protože v neděli jel na 14 dní na Slovensko. Tak jsme zbyli jen já, Tecklis a Kulda. Celé dopoledne jsme hráli Prorocství, které vyhrál Kulda. K obědu jsme měli špagety s červenou omáčkou. Mezi tím přišel Medvěd a Martin. Po obědě jsme jeli do muzea Lega, které bylo doopravdy hezké. V muzeu bylo převážně Lego z řad STAR WARS a Architecture. Nakonec jsme došli na konec naší cesty a to byl kostel Cyrila a Metoděje. Stihli jsme ještě nahlédnout dovnitř. Večer Martin musel jít domů, tak jsme museli hrát AYE DARK OVERLORD bez něj, což nebylo nejšťastnější řešení, protože to nebyla taková zábava. Pak jsme si šli lehnout, ale před tím jsme se podívali na film Odstřelovač (The Shooter).

V neděli jsme vstali, najedli se a hráli jsme různé hry. Po poledni jsme se sebrali a jeli jsme do hostivařského parku představovat čerty. Kulda se od nás odpojil po cestě. Na místě jsme se převlékli, v čemž byl malý háček: můj kožík byl na dva kusy. Museli jsme něco vymyslet, naštěstí jsme měl kus sportpásky a Medvěd mě mohl oblepit.

Vypadal jsem jako mumie, která právě proletěla komínem a zarazily se jí dva kusy dřeva do hlavy. No nakonec to nevypadalo tak hrozně, i když Ježek měl nějaké řeči na naše kalhoty. Stejně to bylo jedno, malé děti se nás bály a to splnilo účel. Čerty jsme dělali asi 3 hodiny, potom jsme byli pořádně promrzlí. Večer jsme si dali s Méďou dva buřty a jeli jsme domů.

MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ 2013

1. 12.
STANDA

Letošní Mikulášské putování za lesním čertem Barnabášem proběhlo již po třicáté (od roku 1984, rok co rok). Putování bylo v trase 2,5 km pořádáno jako středisková akce s grantem od Magistrátu, pro širokou veřejnost, proto se zde ani nevybíralo startovné.

Použijeme-li statistiku ze startu, prošlo se 274 kusů (125 dětí, 112 doprovodu, 16 kočárků a 21 pořadatelů, doprovázeno 6 psy). Troufám si říci, že účast byla ještě větší, neboť na kontrolách se přidávaly i další rodiny s dětmi a v cíli bylo i dost dalších zvědavců, kteří se zapojili do soutěží a cílového pečení buřtů. Počasí nám přálo. Pravda, byla zima ale i jasná obloha, takže až do tmy byl u cíle čilý ruch.

Startovalo se první adventní neděli - 1. prosince 2013 mezi 13,00 a 14,30 hod. na zastávce autobusů Donovalská na Chodově. Trasa šla vilkami Chodova a krajem sídliště do Lesoparku Hostivař. Prošla kolem hájovny s mini ZOO (pro potěšení a poučení zde mají kachny, labutě, husy, kozy, muflony, bažanty a další zvířátka) a lesoparkem došla na louku s altánem a hracími prvky pro děti. Zde byla první kontrola s čertem Barnabášem a jeho kotlíkem.

Na kontrole lepili účastníci na roličky od toaletáků obrázek Dorotky, která s Barnabášem kamarádila. Proto i ti co, budou mít udělanou Dorotku, budou s čerty kamarády a do pekla si je neodnesou. Příběh o Dorotce a Barnabášovi byl součástí Pamětního listu s popisem trasy, který se vydával u startu. Velký úspěch měl i čert Barnabáš, s nímž se mnoho dětí i dospělých fotografovalo. Pak cesta pokračovala dále Lesoparkem ke druhé kontrole.

Druhá kontrola byla na loučce na konci lesoparku. Zde bylo úkolem putujících zasáhnout prakem vojáka těstovinovým kolínkem (tyto náboje jsou totiž ekologické, buďto se rozloží, nebo si na nich pochutnají volně žijící živočichové). Dále šla trasa ke vchodu do areálu Koupaliště Hostivař, cestou k Provozovému centru a do Lesoparku na Piknikové místo.

Tady všichni potkali Mikuláše, tři anděly a dva čerty. Za básničku či písničku dostali od nich lízátko, bonbonky nebo čokoládové penízky. Pak již dorazili na Piknikové místo, kde byl cíl. Opékaly se zde buřty, ať již přinesené, nebo za 20,- Kč zde zakoupené a absolvovala stezka s poznávacími kvízy. Byly zde nástěnky s obrázky z činnosti 3O9. a 3O5. oddílů a 35. střediska i propagační náborové materiály našich oddílů.

Mikulášské putování 2013 bylo úspěšné. Chtěl bych jako vedoucí štábu pořadatelů, poděkovat všem (nejen těm 21. zúčastněným) pořadatelům za přípravu a realizaci akce. Věřím, že příští ročník (bude opět první adventní neděli 30.11.2014, se startem na zastávce autobusů Řepčická) díky tomu, že je uveden i v celostátním kalendáři akcí KČT, bude ještě úspěšnější.

VÁNOČNÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZKA

JASMINA/LIŠÁCI

Ve středu 18. 12. 2013 byla vánoční schůzka s oddílem. Sešlo se hodně dětí a dospělých až k prasknutí. Schůzka byla jiná, protože byla vánoční a mohli přijít rodiče a kamarádi. Nejdřív jsme zdobili klubovnu a pak jsme dělali banány v čokoládě a přáníčka a takové věci. Pak se scházeli rodiče a my jsme promítali fotky z tábora, pouštěli jsme koledy a hráli společně hru na ptáčky. Hra byla legrační, protože jsme měli v puse kolíčky. Pomocí kolíčků jsme brali žízaly (bonbony) a předávali je z kolíčku do kolíčku rodičům. Bavilo mě to. Najedli jsme se, napili jsme se a šli jsme domů. Každý po svých. Mohli jsme si domů odnést perníčky a kousek perníkového betlému, který jsme upekli na minulou schůzce.

VÁNOČNÍ VÝPRAVA DO PŘELOUČE

13. – 15. 12. 2013

KRAB / STŘELKA

Sraz byl tentokrát celkem brzy, a to v 15:30 na Hlavním nádraží. Původně jsem na tuto výpravu vůbec nechtěl jet, ale nakonec mě něco přesvědčilo abych jel. Na nádraží jsem dorazil jakou druhý, zatím tu byl jen Tecklis, ale chvíli po mně dorazil i Meloun s Citronem. Po další chvíli i Bob a jako poslední dorazil Bart. Když už jsme byli všichni, tak jsme se vydali k vlaku.

Cesta vlakem uběhla poměrně rychle. Když jsme vystoupili v Přelouči, tak jsme chvíli čekali, a potom si nás k sobě zavolal člen odboje. Rozděлил nás na skupinu A a na skupinu B. V jedné skupině byl Bart, Citron a já a v druhé skupině Meloun a Bob. Od člena odboje každý tým dostal vysílačku a mapu s prvním stanovištěm. Každý tým měl stanoviště kousek od sebe. Stanoviště bylo celkem dost, buď 5, nebo 6 a na každém z nich jsme museli něco udělat. Naší skupince nedělaly velký problém šifry, ale spíš chůze. Citrona totiž bolela noha a k tomu na zádech táhl krosnu s mečem a v ruce ještě šit, takže jsme mu museli trochu odlehčit. Ale i přes naše potíže jsme se nakonec dostali na konec, a konečně jsme šli na základnu. Zbytek dne jsme se už jenom váleli, jedli, a byli na fcb, protože skautská základna měla svojí vlastní wi-fi, což nás velmi mile překvapilo.

Druhý den jsme našťvali skřety a aby nás

nezabili, tak jsme pro ně museli dělat špinavou práci. Například: zabít pár trpaslíků, zabít pár gremlinů, najít tajný recept na marmeládu dřív než naši nepřátelé, atd. A potom jsme provedli zpětnou vazbu. Po ní následoval oběd. Po obědě jsme s Bobem umýval nádobí, takže nevím co dělali ostatní během poledního klidu. No a po poledním klidu jsme začali přípravy na večer, nosili jsme stoly, židle a zase stoly a zase židle.

Nakonec jsme to dokázali a vše na večer bylo dokonale připraveno. Večer jsme měli večeri a potom cukroví, a

potom se začaly dávat dárky. Když se rozdaly všechny dárky, tak všichni odešli a my skauti jsme měli konečně klid. Rozhodli jsme se že si zkusíme zahrát deskovou hru s názvem „Hra o trůny“. Po dvouhodinovém vysvětlování pravidel mohla hra konečně začít, hráli jsme jí celkem dlouhou a i po jejím skončení jsme pořád nemohli usnout. Nakonec jsme šli spát průměrně někdy okolo jedné hodiny ráno. Dopoledne jsme hráli společnou hru se světluškami/vlčaty. A potom se začalo balit a uklízet. A asi do dvou hodin už jsme byli na cestě na nádraží a potom na cestě domů.

DIKTOVALY DOROTKA, ANIČKA A DALŠÍ, NĚCO NAPSALA JASMÍNA / LIŠÁCI

Sraz byl na Hlaváku. Na výlet jsme jeli se skautama + STANDA a RENČA. Z Lišáků přišli Anička, Doroška, Lucka Č, Nela, Zuzka, Tygr, Léňa, Beňa, Sysel, Sova, já a Amy (pes). Na nástupišti jsme se rozloučili s rodiči a jeli jsme vlakem asi hodinu do Přelouče. V noci jsme přijeli, najedli jsme se a nychystali jsme si spaní a Kocour nám pustil pohádku.

Druhý den jsme se vzbudili a šli jsme na snídani a potom jsme šli ven. Hráli jsme klobouky a po skončení jsme šli na hřiště, kde jsme si hráli na strážce tenisáku. Kocour, Sova a Lucka odešli na procházku a ostatní mezitím blbli. Z toho nám vyhládlo, tak jsme šli na oběd. Byly těstoviny s červenou omáčkou a sýrem. Po obědě jsme si odpočinuli a poté jsme šli hrát se skautama hru. Ve hře byly různé postavy s úkoly. Jedli jsme grep, stavěli puzzle, třídili hrách s čočkou, hledali rozdíl, dostávali kolečko z provazu a nakonec jsme zabilili draka a vzali jsme si poklad v podobě bonbónů.

Potom jsme vyráběli andílky, zdobili perníčky a šli se připravit na večeři. Přijela za náma také Blanka a David a dva kluci. Jeden se jmenoval Kryštůfek a druhý Štěpán. K večeři byly rybí prsty a bramborový salát. Po večeři Beňa četl příběh ‚Kéz bych se stal husou‘. Po příběhu byly dárky, cukroví a vánoční předsevzetí. Všichni jsem dostali kupu dárků, i vedoucí. Jasmína nám dala plyšáky. Líbily se mi tetovačky od Tygra. Před tím než jsme zalezli do spacáku si někteří ozdobili svíčku. Když jsme zalezli do spacáků, koukali jsme na Asterixe a Obelixe, u kterého někteří usnuli, třeba jako já. Ráno byla snídane a Mína se Sovou museli odjet dřív. Dopoledne jsme vyzkoušeli novou hru, kterou jsme dostali. Pak jsme sbalili a po obědě jsme jeli domů.

Vánoce se mi líbily.

VÁNOČNÍ VÝPRAVA

13. – 15. 12. 2014

PRSKAVKA/VLČÁCI

Sešli jsme se v 16:30 na Strašnické. Přišlo nás 7: Kuba, Lovec, Filip, já (prskavka), Špageta, Vzpomínka a Čiča.

Jeli jsme metrem na Florenc a nastoupili do autobusu do Karlových varů. Když jsme dojeli, šli jsme na nádraží, kde jsme čekali na vlak. Když jsme se dostali konečně k Lovcovi na chatu, dali jsme si večeři a šli jsme spát.

Druhý den jsme vstali, šli jsme na rozcvičku, dali si snídani, provedli hygienickou údržbu a rozdělili si práce při tvoření bramborového salátu. Poté jsme šli ven na krátkou procházku a zahráli jsme si trojnožku. Šli jsme zpět a uvařili si oběd. Po obědě přišel Napo a měli jsme polední klid a potom jsme šli na blízký hrad Hauenštejn na prohlídku. Při prohlídce jsme se přišli podívat na prezentaci na téma „Anton Günther“. Po šesti zhlédnutích mapky Božího daru jsme odešli do kapličky vyslechnout koncert koled.

Po vyslechnutí koncertu jsme šli zpět a dotvořili jsme salát. Záhy jsme měli večeři a potom jsme dali na stůl cukroví a šli jsme na půdu a dělali si Santy!! Poté jsme rozbalovali dárky a jedli cukroví. A jako zlatý hřeb večera jsme si pouštěli Limonádového Joea! Po zhlédnutí filmu jsme šli spát.

Další den jsme si balili a odjeli jsme znovu do Prahy.

PODZIMNÍ KORNO

SLAVÍK/VLČÁCI

Než začnu, chtěl bych se vám omluvit, že z důvodu dlouhé prodlevy mezi výpravou a mým psaním některé věci možná tak úplně nenesdí, takže spíš píšu to, co si pamatuju.

Takže sraz byl na Strašnické nějaký neurčitý pátek v listopadu. Sešli jsme se asi v tomto složení: Já, Michal, Prskavka, Špageta, Čiča, Kuba, Napo a Lovec (upřímně se omlouvám každému, na koho jsem zapomněl nebo koho jsem přidal). Jeli jsme metrem na Hlavní nádraží a odtud vlakem do Srbska. Odtud to bylo asi jen dva kilometry na chatu. Hodili jsme si věci nahoru na půdu, kde byly matrace a potom jsme začali hrát hry.

Myslím, že jsme hráli macháčka,

8 ale nejsem si jistý. V průběhu

večera jsme se všichni nakonec uložili ke spánku.

V sobotu ráno určitě byl budíček, jenom nevím kdy. Poté byla krátká rozcvička. Někdy po snídani dorazil Žvejk a Vzpomínka (který se zázračně uzdravil - na podrobnosti se zeptejte jeho). Potom jsme začali hrát hru, při které nám Kuba poodkryl celoroční hru (ano, v listopadu, takže spíš půlroční hru). Při hře jsme se museli dostat do kruhu a z něho odnést různé suroviny. Bohužel nevím, kdo to vyhrál, ale rozhodně dostal kus galaktické mapy. Po svačině jsme měli postavit přistávací dráhu pro raketoplán. To zabralo celý čas až do oběda. Po obědě bylo vyhodnocení. Každý dostal gumičku a pak jsme postupně vystřelili letadlo do vzduchu (To málem skončilo v řece Berounce). Vítěz znovu dostal kus mapy. Potom jsme se vydali na podle vedoucích „krátkou“ procházku ke zdejšímu jeskyním, při které jsme hráli spoustu her, které se mi nechtějí popisovat. Posbírali

jsem všechny kousky mapy a na chatě ji slepili. Potom nám Kuba dovysvětlil hru a odehráli jsme první kolo. Následoval večer plný her a zábavy (třeba úplně svázání Slavíka). V průběhu večera všichni odešli spát.

V neděli jsme se probudili a šli jsme snídat. Myslím, že se ten den nic moc zajímavého neodehrálo, až na závěrečný úklid. Sbalili jsme se a vyrazili. Špageta, Vzpomínka a Žvejk jeli autem a my ostatní vlakem. Na Hlavní nádraží jsem se od ostatních oddělil a nevím, co bylo dál. Myslím, že výpravu můžu prohlásit za vydařenou.

PRAHOU PLNOU STRAŠIDEL

11.1.2014

JASMINA/LIŠÁCI

Sraz byl v 13.55 na Chodovské tvrzi. Byl tam Beňa, Kačka, Dorka, Gába, Sysel, Tygr, Anička, Léňa, Nela, Lucka, Lucinka, Matěj, Jasmínka a Sova.

Na sraz přišla také Ája se sestřičkou a rodičema a šli s námi na Strašidla. Z Chodovské tvrze jsme jeli autobusem na Smíchov a dál jsme jeli tramvají. Kocour přistoupil do tramvaje. Start byl u Tyršova domu u Kampy. Když jsme tam dojeli, Beňa šel pro papíry a my jsme luštili šifry, aby jsme to uměli na závod. Ostatní také luštili a pak jsme hráli hry a potkali jsme Řízka a vlčata 305. Rozdělili jsme se do tří skupin. Malí šli s vedoucími a rodiči a já, Tygr a Anička jsme byli závodní hlídka. Startovali jsme skoro poslední. Dostali jsme lísteček a běhali sem tam. Našli jsme jedno místo. Bylo u Karlova mostu a byla tam tři strašidla. Před koncem času závodu nám zvonil budík a pak jsme šli pak nazpátek.

Čekali jsme na oddíl a koukali jsme na šou. Líbilo se mi ohnivě vystoupení z Pánu prstenů, ale viděla jsem jenom kousek, protože jsme přišli pozdě. Pak přišel oddíl a my museli jít zpátky na tramvaj a jet domů. Všichni kromě Sovy a mne jeli na Chodov a my jsme jeli jinou tramvají, protože bydlíme jinde.

Výlet se mi nelíbil, protože jsme našli jenom jedno strašidlo.

To, koho v životě potkáme moc neovlivníme, ale můžeme ovlivnit, koho si v něm necháme aby nás dělal šťastným

VÁNOČNÍ VÝPRAVA

(13.-15.12. 2013)

NATKA / SÝKORY

Když konečně přišly na smluvené místo na autobusovém nádraží všechny holky, nastoupily jsme do autobusu a jely. Jely Poměnka, Brepta, Opka, Kika, Vlnka, dvě světlušky a já. Po dvou hodinách jsme vystoupily na jiném autobusovém nádraží a přestoupily na jiný autobus, který nás dovezl do malé vesničky blízko u Polska. Cestou nám Pom ukázala asi deset odboček, kterými bychom se dostali na její chatu. V oné malé vesničce však naše pouť nekončila - ještě následoval výšlap pěšky. Světlušky a Kika se vezly autem. S námi ostatními šel jakýsi pán, abychom trefily do jeho malé chatičky uprostřed hor jménem Kamzík. S těžkými krosnami na zádech jsme se tedy vydaly na cestu do neznáma (a do husté mlhy). Cesta byla celkem fyzicky náročná, ale nikdo ani nepípl. Všichni se soustředili na to, aby si udrželi tempo. Nejdřív jsme šli vesnicí, pak lesem, po louce, dalším lesem, další loukou a za třetím lesem na vrcholku hory na nás už čekaly Kika se světluškami. Tato cesta byla docela zvláštní, řekla bych až surrealistická - bylo tolik mlhy všude okolo, že jsme viděli sotva na 10 metrů. Majitel chatky nám popřál pěkný pobyt a odešel.

V chatce byla asi tak stejná teplota jako venku, tak jsme se snažily rychle zatopit, ale moc to nepomáhalo. Radši jsme se všechny seskupily u kamen a hřály se. Po večeri složené převážně z toustů a čaje, jsme se převlékly a šly spát. Kika se světluškami spaly v malé místnosti s kamny, a my ostatní vedle pod stropem na poschodové posteli. Ráno nebyl budíček, takže jsme spaly asi do devíti. Po líném převlékání jsme si daly sladkou snídani. Pak jsme šly na malý výlet. Opka a Brepta zůstaly v chatě aby navařily a udržovaly oheň. Když jsme vyšly ven, uviděly jsme, že je na každém stéble trávy, stromu nebo kvítku námraza, ale nikde žádný sníh.

Bylo chladno a všude hustá mlha, takže jsme nešly po předem připravené trase (dlouhé asi 12 km), ale v první vesničce, na kterou jsme narazily, jsme se pokoušely najít hospodu. Něco takového jsme i našly. Když jsme prošly okolo vánočních stromků na prodej a prohlédly si jezírko plné ryb, přivítal nás majitel a řekl, že mají zavřeno. Když ale viděl, jak smutně se tváříme, zeptal se co bychom chtěly. Poprosily jsme o trochu čaje, a on nás vzal dovnitř. V místnosti, která byla očividně v létě využívána jako restaurace, byly nashromážděny lovecké trofeje, zahradní nábytek, ale hlavně hřející kamna. Dostaly jsme čaj, a udělaly si chleba s máslem. Samozřejmě jsme pořád seděly u kamen.

Když jsme se rozloučily, vydaly jsme se zpět k naší malé chatce. Po nějaké chvíli strávené hledáním v mapě jsme se dostaly na tu správnou cestu. Cestou jsme nasbíraly trochu dřeva. Opka s Breptou nás hezky přivítaly a my jsme jim povídaly o polské chatě, kde nám dali čaj. Majitel Kamzíku nám přivezl trochu dřeva, ale stejně jsme si pro nějaké skočily do lesa. Také jsme si vzaly pěkný smrček jako vánoční stromek. Ozdobily jsme ho a připravily bramborový salát. Jakmile jsme dostaly úkol, abychom vymyslely nový vánoční zvyk, všechny jsme se pustily do vymýšlení. Všude byla opravdová vánoční atmosféra - u stromku jsme

shromáždily dárky, na stole bylo cukroví a bramborový salát, čaj se vařil v ešusech na vařiči a všichni měli dobrou náladu. Po jídle následovaly zvyky. Jednalo se o různé "věštbý", pokládání mince na hladinu (což se nikomu nepovedlo), lití vosku, atd. Bylo by zajímavé, kdyby se to všechno vyplnilo... Potom jsme si rozdaly dárky. Byly to jen takové roztomilé maličkosti, ale na všechny to působilo jako instantní radost. Po takovém dlouhém krásném dni byli všichni unavení, tak jsme šly spát.

Další den po snídani byl velmi zajímavý program - výroba sněžítka. Z moduritu jsme si vymodelovaly různé věci, jako třeba domek, kočku, nebo starého dobrého sněhuláka. To se pak dalo do sklenice plné vody a glycerinu se třpytkami a sněžítka je na světě! Později jsme se sbalily, odstrojily a odnesly stromek a daly sbohem této horské chatce. Šly jsme zpět tou samou cestou jako tam, jenomže mlha se ztratila, a nic okolo jsme nepoznávaly, protože jsme nic z toho kvůli mlze předtím neviděly. Došly jsme do jakési vesničky na kopci a dočkaly se autobusu, který nás zavezl na vlakové nádraží. Tam jsme se vlakem svezly na jiný vlak, který nás ve zdraví dopravil na Hlavní nádraží v Praze. Byla to dobrá výprava, a už se těším na další!

BETLÉMSKÉ SVĚTÝLKO 22. 12. 2013

NAPO

Stejně jako loni jsme se rozhodli zapojit do tradiční akce, při které skauti z celé republiky přinášejí do svého okolí světlo z Betléma - malý plamínek - jako novodobý symbol Vánoc, jenž svou silou spojuje mnohá srdce. V Praze už tradičně zahajuje rozdávání světýlek slavnostní předání a posvěcení světýlka arcibiskupem pražským v katedrále sv. Víta na Pražském hradě. Po něm následuje velká akce na náměstí Míru s širokou mediální publicitou a stovkami rozdaných světýlek.

Naše střediskové cíle jsou výrazně skromnější, snažíme se světýlko přinést blíže k lidem ve Strašnicích - zejména těm, pro které by bylo obtížné, si pro něj někam dojet a také se před Vánoci potkat s kamarády a známými, kteří si přijdou pro světýlko. Díky moderním technologiím, kdy lze rozdávání světýlka zaznačit na pražskou mapu, aby si zájemci mohli vyhledat jim nejbližší a pro ně nejvhodnější možnost, už není potřeba rozsáhlá propagace akce a příchozích je i tak dost.

V letošním roce jsme obsluhovali náš stánek po dvě hodiny v neděli 22. prosince odpoledne na metru Strašnická, za celkem pěkného a teplotně příznivého počasí, snad díky tomu v hojném počtu, takže kromě rozdávání světýlek, bourání a stavění nám zbyl i čas na pojídání nějakého toho cukroví a příjemnou zábavu.

Na závěr bych rád poděkoval Hermioně, Vlnce, Špagetkovi, Vzpomínkovi a Čičovi za jejich pomoc při rozdávání světýlek a vzornou reprezentaci Junáka a hlavně také Korunce a Bobovi, který vše řídil a organizačně zajistil.

KATOLICKÝ SKAUTING

(ČÁST PÁTÁ)

ATRI

Salesiánský ústav v Praze Kobylisích

✓ následujících letech až do roku **1980** se ujal vedení sboru **Milan Moc**, ale oženil se do Strašnic, ještě rok dojížděl... Naštěstí se v té době vrátil z vojny **Prokop Remeš**... Koncem roku 1980 přešli zpěváci pod jednotnou taktovku Prokopa Remeše... Výsledkem bylo opětovné nastudování Popelky Nazaretské v dokonalých čtyřhlasech na Velikonoční pondělí roku 1981...

Od září 1981 se začalo opět pravidelně s rytmickými mšemi u sv. Terezičky, když měl devátou **Otec Vývoda**... Bohužel v září 1983 došlo mezi mladíky kolem sv. Terezičky k houfování a přijela StB- došlo k vyšetřování, které nakonec ukončil Otec Duchek, že rytmická hraní zakáže.

K tomu bohužel došlo... (Pokračovalo se tajně v jakémsi sboru klasického zpěvu...) Od roku 1985 se opět začalo opatrně s rytmickým zpíváním alespoň v Trojské kapliče sv. Kláry. Jak postupovala „perestrojka“ v Sovětském svazu, dohodl se **Prokop se Zd. Mrázkem a Otcem Vývodou**, že od září 1988 se obnoví rytmické zpívání opět u sv. Terezičky.

A přišel **17. listopad 1989**. To už je docela jiná kapitola... Těch zážitků za ta léta bylo opravdu mnoho... Většinu z nich s námi prožíval i Jenda Vývoda se svojí průvodkyní **Alžbětou Novákovou**, které nikdo neřekne jinak než **Zuzka**.

Důležitým mezníkem v lidském životě je dovršení „padesátky“. Téměř všichni z našeho společenství jsme již této hranice dosáhli. A tak, jak stíhala oslava oslavu, přemýšleli jsme, čím naši další činnost zkvalitnit a oživit. A tak se zrodil nápad na oslavě „50“ **Karla Slámy** v Kamberku- 8. dubna 2006 založit OS klub Bouzkočů. Stejně vydařenou akcí bylo ustanovení roverského kmene u příležitosti oslavy 70. narozenin Jirky Petruše (skautského vůdce vlčat) dne 22. září 2007...

Naše akce v letech 1972 až 1981 byly uvedeny, přibyla ještě Letní dovolená 1973 Modra, okres Pezinok, Slovensko.- Letní dovolená 1976, 1977 horská chata Třeštík, Moravskoslezské Beskydy- Letní dovolená 1980 Slunečná, ubytování na místní faře.

Dále následoval seznam manželských dvojic vzešlých ze společenství- **činí 21 dvojic!**

K tomu by mohla být naše poznámka: u nás „starých“ (Skálovi a spol.) 19 a „mladých“ 10, ale 3 rozvedeni... Mezi starými, slavili spolu diamantovou svatbu- 60 let- 27. září 2012 manželé Wittmayerovi, Zdena a Jaroslav, ze 24. střediska Kobylisy, salesiánům, i Janovi, by měli být známí...

VZPOMÍNÁNÍ O JENDOVÍ

Motto: „S Jendou na věčné časy a nikdy jinak... „ (Helena Prášková)

První vzpomínky na Jendu z té doby mám spojeny se začátky našeho zpívání ve sboru, který vedl Jarda Brousek. Jenda s námi chodil a všemožně nás podporoval (jak moc a jak to bylo tehdy pro něj riskantní kvůli StB, jsme se dozvěděli až později).

Řada z nás se stala členy skautských oddílů- chlapeckého i dívčího...Jenda se Zuzkou jak mohli, všude byli s námi... Jenda nám nikdy nic výslovně nepřikazoval ani nezakazoval, nikdy nehuboval, nerozčiloval se, ale snažil se nám slovy i svým postojem ukázat, co je dobré a co ještě lepší. Myslím, že zpětně my i naši rodiče musíme být Jendovi moc vděční za , že nás provedl našimi problematickými lety bez úhony a bez větších morálních odřin a ořešů.

12 Pak začala éra našich prvních lásek, pak prvních hlubších partnerských vztahů. Nikdo z

nás určitě nezapomene na naše společné čtení myšlenek Luise Evelyho o manželství a často provokativní a dramatické diskuse na toto téma... S Jendou jsme se pak postupně všichni před oltářem sešli, aby nás oddal, pokřtil naše děti, rozloučil se s námi s našimi blízkými, oddal naše děti, pokřtil jejich děti... Jenda nás znovu a znovu přesvědčil, že na nic nejsme sami, že za námi stojí ta nejvyšší síla a že máme důvěřovat a spolehnout se na Boží pomoc.

Zážitky s Jendou? Začínáme se usmívat, protože Jenda má neuvěřitelný dar vyzařovat radost a má neskutečný smysl pro humor. Na otázku: „Jak se máš?“ - „Líp, než si zaslужuju“- „nebeské narozeniny“- „polepší se“- „zachovejte nám svou přízeň“- „ještě nemáme hotovo“- „to nejlepší nás teprve čeká“ apod.

A tak z nás všech spolu s našimi blízkými Jenda utvořil pevnou jednotnou rodinu, která žije společným životem. Já, možná i jiní, si řeknou v některé situaci: „Co by tomu asi tak řekl Jenda?“

Zdeněk Mrázek o Jendovi

Jendův život je životem vztahů, jejich budování, péče o ně, ale hlavně jejich orientace směrem k Bohu...

Když jsem v roce 1968 přišel do Kobylis, bylo to hlavně kvůli skautu. Že v Kobylisích zase fungují Salesiáni, už odněkud vnímám. A že jeden z nich je Jenda Vývoda. Hledal jsem zpovědníka. Po nějakou dobu patera **J. Reinsbergra** u sv. Havla. Ten mě oslovil, ale kontakt s ním byl nejistý, jen právě přes zpovědníci. Dozvěděl jsem se, že nemusím do zpovědnice.

Zazvonil jsem tedy jedno odpoledne v Čimické 40. Otevřela mi paní. Povídám: „Bylo by možné zajít si zde ke zpovědi?“ Ano, Jenda přišel a povídá: „Ty bys chtěl ke smíření? A nepočkalo by to? Co kdybychom si nejdřív dali pivo?“ Oči 17letého kluka se nemohou nerozzářit... Mé obrácení nastalo během toho, jak jsme si povídali s Jendou u toho piva. Odcházel jsem smířen s Bohem. Tak začalo to, čemu se dnes říká duchovní vedení. Ale tehdy to bylo obyčejné přátelství. A věřím, že trvá dodnes... Myslím, že to, čím komunisté Jendu chtěli trestat, obrátilo se proti nim mnohem větší silou. Jeho zkušenost ze života mezi lidmi, jeho schopnost pracovat a práci rozumět a vážit si jí, mu dodávala odvalu a odzbrojující schopnost oslovit lidi... Nemohu zapomenout, jak na faře v Mikulově u Hrobu, kde pobývalo asi 20 kluků a děvčat tajně na prázdninách, opravil Jenda ucpaný záchod, zatímco nás poslal na vycházku... - Vznikla přirozenou cestou snad hodinová diskuse o svátosti smíření, jejich pravidlech, podmínkách, smyslu a podobně. Otevřená, kamarádká, s dvaceti mladými lidmi od čtrnácti do osmnácti let věku. Pro nás „animátory“ // osoby určující // nezapomenutelná lekce, jak se má při výchově postupovat... Myslím, že Jenda dostal od Pána veliký úkol a veliký dar. A snaží se s námi všemi férově podělit, protože je šťastný. **Díky, Jendo.**

Ještě zbývá spousta „děkovaček“ skautských, osobních- příspěvků- Heleny Mrázkové, Karla Slámy, Heleny Staré, Lídy Zabranské, Marty Fischerové, Cyrila Radiny, Vladislava Sandholze, Honzy Radiny, Zuzky- Alžběty Novákové: **Křiku byl plný dům**, Martina Vlka, Pavly a Jardy Schrötterových: **Jenda proniká do sídliště**, ad... atd... ještě Mileny Říhové: **U výkladní skříně**... musíme tímto končit, dočtete si je, mám knihu k dispozici-půjčit můžu- vrátit do týdne... nebo si ji zakoupit... na adrese:

Portál, s. r. o. , KLAPKOVA 2, 182 00 Praha 8. (U Stírky)

MALÉ VELKÉ MOUDRO

Přítel, to je někdo, kdo zná píseň ve tvém srdci a dokáže ti ji zazpívat, když jsi ty sám zapomněl slova.

JAK JSME DOBÝVALI HRAD PRAVDA

Podle první kapitoly stejnojmenné knihy KARLA SKÁLY - ATRIHO a svých vzpomínek vypráví Karel Skála (mladší) – Sabu

Dne 23. listopadu 1974 se oddíl Vlčáků (vlčat 305.) na pozvání Dervische a oddílu Sov (skautů 305.) zúčastnil výpravy s velkou šiškovou bitvou na hrad PRAVDA u Domoušic. Připravili jsme si dřevěné štíty, někteří kluci měli speciální praky, dalo by se napsat šiškomety.

Když jsme se tam 29. prosince 2013 byli s rodinou podívat, cesta autem po nové dálnici D6 nám trvala jen asi hodinu, ale tenkrát tramvaj a vlakem to trvalo 4 hodiny. Jeli jsme ještě za tmy na Masarykovo nádraží (tehdy Praha - Střed) a pak vlakem směr Kladno, Lužná u Rakovníka, Rakovník a Domoušice. Odtud je to na hrad asi

2,5 km. Cesta nám díky kytaře Standy Švece - Ježka hezky utíkala. Vyprávěli jsme si pověst, jak vznikl název Pravda. Ve středověku, kdy hrad také vznikl, tam žil rytíř Šimon s paní Dorotou. Měli dvě podobné dcery. Té hodné a pravdomluvné říkali Pravda, druhé říkali Lež. Jednou přijel na hrad bohatý ženich, aby si vybral nevěstu. Položil sestrám stejnou otázku, zda by ho milovaly, kdyby jim teď řekl, že je úplně chudý. První mu odpověděla, že určitě chudý není, jinak by si nedovolil říci otci o její ruku. Druhá odpověděla, že by ho i tak milovala a odešla s ním kamkoli a tak si vybral ji. Samozřejmě to byla Lež a Pravda se provdala až později a zůstala na rodném hradě, kterému se podle ní začalo říkat Pravda.

A přenesme se zase do roku 1974, kdy stoupáme do mírného kopce a cestou sbíráme šišky do přinesených pytlů. Ještě, že je máme. Kolem hradu je už jen listnatý les. Milan Šanda - Trpaslík ze Sov nám správně radí, ať sbíráme radši pomaleji, ale jen tvrdé a kvalitní střívelo. Blížíme se ke hradu a vedoucí ATRI a Dervisch nám rozdávají ŽIVOTY. Každému 4 kartičky z tvrdého papíru

o rozměru 10 x 5 cm, na kterých je velké písmeno Ž, razítko oddílu a podpis vedoucího. Kdo bude zasažen šiškou, vydá a přetrhne jednu kartičku. Zásah do štítu se nepočítá. Náhle se před námi objeví silueta hradu, žádné obránce však nevidíme. Našimi soupeři jsou dva turistické oddíly z Kladna. I když je to zřícenina, má vysoké hradby a široký hluboký příkop. (Dnes je tam dřevěný most, který tam ale tehdy nebyl.)

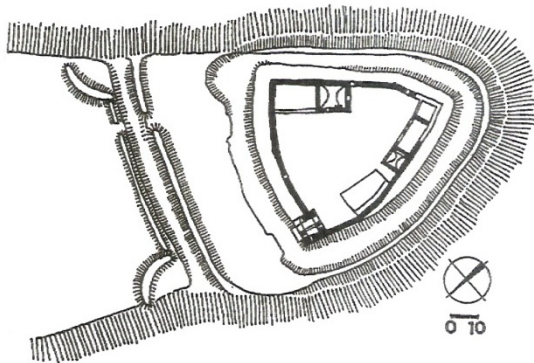

Když se přiblížíme, najednou se na hradbách vztyčí obránci se štíty. Skoro by je nepotřebovali, jsou daleko a vysoko. Vedoucí, tedy všichni starší 18 let, nebojují. Jsou jen jako rozhodčí a dohled. ATRi bere svou junáckou píšťalu a zapíská morseovkou písmeno "Z" - známá žena. S Dervischem se oba podívají na hodinky. Čas pracuje pro obránce. Během dvou hodin musíme proniknout do hradu, kde bude někde kruh z kamenů o poloměru 5 m a uprostřed vlajka. Tam už nesmí být žádný obránci a stačí, když se tam dostane jeden útočník, který má alespoň jeden život. Někde na nádvoří je taky bílým tkalounem ohraničený prostor, čtverec zhruba 10x10 metrů, kam jdou bojovníci, kteří už nemají žádný život a ani si nemohou půjčit od kamaráda.

ATRi nám ještě navíc zatroubil na polnici " Skautské ideály spojují svět" a útok začíná. Jirka Řezáč - Tiki je asi nejstarší z útočníků, za 4 týdny mu bude 18 let a bude výborný vedoucí. Teď se mohutně napřahuje a první šiška letí na hrad. Přeletí široký příkop a letí vysoko na hradby. Tam už ale nemá razanci a tak obránci jen nastaví štít a šiška padá do příkopu. Ozve se mohutně "Ha, ha, ha....." To už pálí jen o málo mladší Zbyněk Zikmund - Stopař, ale výsledek je skoro stejný. Ani střelci z praků nemají úspěch.

Obránci házejí na nás a výška hradeb je pro ně výhodou, máme první dva zasažené bojovníky. Boj pokračuje a čas utíká. Musíme něco vymyslet.

Útočníci zahájí naráz mohutnou palbu a v tu chvíli vyrazíme kryti pod štíty do hradního příkopu Berdy, Milan - Sokol a já Sabu. Nahoru z příkopu je to ještě horší, ale už jsme u hradeb. Ještě, že nás kluci kryli mohutnou palbou. Trhám první kartičku a dávám do kapsy. Už ale zase musím dát štít nad hlavu, obránci na nás pálí. Pokud však jen na slepo hází dolu, pouze plýtvají střelivo a tak se musejí vyklonit z hradeb. To už je ale zasaženo naši kluci. Kladeňáci už také trhají nějaké životy a nás těsně pod hradbami nechávají radši na pokoji. My se se štíty nad hlavou, kryti palbou ostatních kluků, nenápadně posunujeme k jednomu z možných vchodů do hradu, kde dříve stávala hradní brána a asi i padací most. Pak útočníci podniknou mohutný útok směrem k hradní bráně, kde se objeví několik obránců se štíty v rukou. Ti o nás třech nevědí a jsou z boku zasaženi. Trhají životy a v ten okamžik pronikáme do hradu a za námi už se valí další kluci. ATRi nás podpoří polnicí a troubí: " Pan velitel má vrabce v kapse, útokem, útokem na nepřítele ".

Celkové pódorysné schéma hradu (podle D. Menclové, doplněno). - Schematischer Grundriß der gesamten Burganlage (nach D. Menclové ergänzt).

Na nádvoří se strhne boj muže proti muži, já už nemám druhý život a první bojovníci z obou stran už jdou i do vyznačeného pásma pro vyřazené. Nádvoří má zhruba trojúhelníkový tvar a na protější straně jsou zbytky paláce. Tam bude určitě i vlajka, protože tam mizí bojeschopní obránci. Palác má však jen malá okna a bránu, horem se přesně střílet nedá. A tak pokud se objeví nějaký obránci v okně, aby mohl hodit šišku, je většinou hned zasažen.

Dervisch hlásí, že už uplynula hodina a tři čtvrtě. Zbývá patnáct minut do konce. Pak by vyhráli obránci z Kladna. To už se ale na bránu valí mohutný útok Vlčáků a Sov. První jsou zasaženi, ale další se dostávají do paláce a najednou se valí do kruhu s vlajkou. Vedoucí kladeňáků, bratr Dervische, píská na píšťalku "K" - království. Konec této napínavé bitvy. Stihneme ještě opečení buřtů na připraveném ohni a několik skautských písní s kytarami. Pak už nás čeká cesta na vlak a já mohu přemýšlet, co napíšu do oddílové kroniky. Tu pak ATRi také využil při psaní knížky "Jak jsme dobývali hrad Pravda". Že budu za 39 let tyto zážitky psát do LOKALI, jsem tehdy určitě netušil.

V Domoušicích na nádraží nás čekalo velké překvapení, když přijel osobní vlak tažený krásnou parní lokomotivou řady 477, nazývanou Papoušek. Několik se jich dochovalo do dnešní doby a jednu mají i v nedalekém muzeu ČD v Lužné u Rakovníka, kde jsme byli také několikrát na výletě. Domů jsme přijeli až pozdě večer, ale s hezkými zážitky !

NOVOROČNÍ VÝŠLAP OS

1.1.2014
LOGAN

Podle tradice sraz byl v 10.00, u stanice Metra Prosek. Přišlo celých deset pochodníků a několik se kvůli zdravotním problémům omluvilo. U ozdobeného vánočního stromu nedaleko prodejny Billa se konala společná fotečka.

Pak jsme vyšlápli směr Starý Prosek – ke kostelu sv.Václava , přes staré náměstíčko na Proseckou ulici. Od této chvíle se šlo pořád z kopce až k ulici Na Rozhraní , kde končila zástavba a naše

pohled do ramena Vltavy pod Bílou skalou

kroky se vnořily do lesnatého porostu, ve kterém se ukrývaly legendami opředené Prosecké skály, se svými tajemnými, ale v současnosti zazděnými chodbami. Okolo nich vede naučná stezka

chráněné přírodní památky Prosecké skály. Po chvíli jsme uhýbali zase z kopce lesní pěšinou směrem k Libni.

Ale před tím naši výpravu opustili, opět ze zdravotních důvodů, Součkovi /Dábel + Karry/ z Bílé Hory a s nimi i manželé Karešovi, kteří bydlí ve zdejšímu regionu. Také se od nás odpojil, někým na dálku ovlivněn, br. Jiří Vodenka. Tak nás zůstalo na lesní stezce, klesající do rokle s lesním rybníčkem zv. Pekařka, pět /5!/ statečných. Šupajdili jsme okolo atletického stadionu AC 1890, kde se někteří milovníci zvěře pokusili krmit věčně hladové kozy kamerunské za plotem.

Pod starým zarostlým lomem jsme přišli na ulici Fr. Kadlece a poprvé trochu vystoupali na úbočí parku pod budovou zvanou Na Stráži. Zde Logan přednesl svou informaci o původu tohoto záhadného jména a historii místa, kde v dávných dobách stál zámeček na Čertově vršku. Přes hlavní ulici naše kroky vedly ke škole Bohumila Hrabala - Na Korábě, okolo kempu Koráb, cestou mezi zahrádkářskou osadou Košínska a libeňským hřbitovem, až na vyhlídku nad Vltavou, naproti nemocnici Bulovka. Tam jsme se kochali celým okolím i dlouhým vlakem jedoucím po mostě a pak vyjíždějícím z tunelu pod Bílou skálou.

Když jsme snědli všechno své občerstvení a vánoční cukroví, obrátili jsme se ke zpáteční cestě na tramvajovou

zastávku v ulici Vosmikových. Kde ale, kvůli nějaké vodovodní havárii v kolejišti, nejela tramvaj, nýbrž dopravu obstarával autobus X 10. Tak nám ten nový rok začal pěkně...

Bylo polojasno, bezvětrí, dohled cca 5km, teplota + 5°C.

Z naší marškompanie se už nikdo neztratil, nikomu se nic nestalo a všichni zdraví došli i dojeli k domovům. Cestou jsme m.j. plánovali naše „zimní“ tažení na Brdy, naši druhou akci 25.1.

Celé novoroční tažení z Proseka do Horní Libně se snažil zapsat poctivě Logan

MALÉ VELKÉ MOUDRO

Láska by měla být v životě něco, jako bonusy na DVD. Je to fajn, ale i bez toho dává film smysl.

35. klub OS nositel junáckého kříže Za vlast 1939-1945	Telefon	e-mail
Vůdce klubu Vladimír Chochola – Logan Zástupce a zpravodaj pro SR Ing.Petr Beran –Berdy	223 012 644 602 236 428	v.chochola@seznam.cz beran.ing@volny.cz
Zpravodaj OS ORJ Praha 10		
Jindřich Matoušek – Akela (Svojsíkův oddíl)	267 710 273	

Vážené čtenářky a vážení čtenáři časopisu Lokali.

Jménem celé redakce LOKALI Vám děkujeme za přízeň a přání k novému roku. Zde jsou některá z nich.

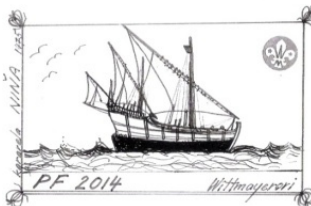

PF 2014

ŠTASTNĚ A VESELĚ
VÁNOCE MNOHO ŠTĚSTÍ,
ZDRAVÍ, ÚSPĚCHŮ
A SPOKOJENOSTI
V ROCE 2014

PŘEJÍ
ZEMENOVÍ Z LETŇAN

VÁNOČNÍ POZDRAV

PROGRAM 35.OS KLUBU 1. POLOLETÍ 2014

Datum	Akce	Místo a čas srazu	Zodpovídá
1.1.2014	Novoroční pochod	Prosek u Billy 10:00	Logan
25.1.	Zimní přechod Brd	Praha hl.nádrží 8.30	Akela
15.2.	Trojský zámek	Stanice u ZOO 10:00	Logan
22.2.	Den sesterství	Klubovna U Hranic 14:00	Berdy
8.3.	Pochod Dr.Šumavského	Zastávka tram. Hlubočepy 9:00	Standa
26.4.	Výlet na Blaník a do Vlašimi	Uhřetěves 8:00, Bohnice 8:30	Berdy
5.5.	Slavnost u pomníčku na Skalce	Mukařovská 17:00	
8.5.	11.Mackův memoriál*Latifundie	Zahrádka 11:00	Logan
23.-25.5.	Expedice Západní Čechy Klatovsko, Domažlicko	Skalka 17:00 h	Berdy
14.6.	Sluneční zátoka	Uhřetěves 8:00, Bohnice 8:30	Berdy
22.-28.6.	OS Camp SEDLO	Bude upřesněno	Berdy Logan

Malé zamyšlení z minulosti:

Udělej něco pro svůj obličej !!

Nezapomeň, že Tvůj obličej je určen pro druhé,
že druzí se na něj musí dívat
a že nic není tak protivné, jako celé hodiny a dny
vidět tvůj mrzutý a nevrlý obličej.

Udělej něco pro svůj obličej nejen kvůli sobě,
abys sám sebe v zrcadle uviděl pěkného,
nýbrž především kvůli ostatním.

Udělej něco pro svůj obličej zevnitř:
vlož radost do svých očí a světlo,
uvolni ústa a usměj se, tvař se přívětivě.

Jde to, když udržuješ čistotu, pořádek v srdci:
vymeť, co tam hlodá a skličuje,
vyklidí, co tam zošklivělo a zkazilo se.

Co mají tyhle krámy společného s Tvým štěstím?
Přestaň už zamračeně přežvykovat každodenní mrzutost.

Ukazuj svůj nejkrásnější obličej,
svůj nejlepší, svůj nejpřitažlivější
a nebude nikomu zatěžko mít Tě rád.

Praha 22.února 1993 Pražská družina SO
(Maryna Dvořáková)
předala V.Janovská- Užovka

CO HÝBE MÝM SVĚTEM

(LETEM SVĚTEM)

ŽABKA

Jak slíbeno, přichází po Představuje se nová rubrika. Prozatímní název nese Letem světem, ale zaměřena je, jak jinak, na vás. Na této stránce dostanete příležitost podělit se o cokoli, co vás zrovna baví, nadchlo, zjistili jste nového, a podobně. Inu tedy, co hýbe mým světem.

DIPLOMKA

Poslední krok, tedy ta a státnice, a budu mít nové tři písmenka před jménem! Sice bych ráda měla čtyři (PhDr.), ale to bych musela studovat dál, a to už asi nedám. Přeci jen se těším, až nebudu muset študýrovat a budu moct naplno učit. Věděli jste, že diplomka musí mít 60 stran textu? Ta moje má zatím jednu.

MATĚJSKÁ POUŤ

Teď o víkendu začala Matějská, bylo toho plné rádio. Vstupné přes týden jen 10 korun, děti do 120 cm zdarma! Doufám, že mají řetízkáč, který se drží při zemi, a taky cukrovou vatu a autíčka. Na nic jiného totiž nikdy nechodím, páč jsem srababa.

UKRAJINA

Pořád se snažím sledovat, co se to tam děje, a potvrzuje mi to mnohé teorie o tom, že dneska zaměňujeme informovanost za činnost. Naštěstí už se i mezinárodní politici malinko rozhýbávají. Junák zatím vydal prohlášení podporující místní skauty, a udělal mi tím radost. Snad se to brzy uklidní, často na místní myslím a přemýšlím, co by se pro ně dalo udělat.

ŽENA CESTOVATELE ČASEM

Moje nejoblíbenější knížka na světě, kterou čtu nejméně po sedmé. Příběh Henryho DeTamb-la, který si sem tam odskočí do jiného času, a jeho přítelkyně a následně manželky Clare, která zůstává v lineárním časoprostoru. Co všechno člověk může zažít, když navštíví koncerty, které se udály ještě před jeho narozením, když potká svoji dceru v době, kdy mu v reálném čase bylo 20, nebo třeba navštíví svoji budoucí manželku, již je ale teprve šest? Bezva čtení.

PANDORA

Hudební server pojmenovaný po Pandoře a její skříňce skrývá mnohé poklady. Vyrobit vám na míru rádio podle zpěváka, písničky, skladatele nebo stylu, jež mu zadáte. Nevyhovuje-li vám, přepnete jinam. Spousta hudby, na niž byste třeba sami nepřišli a parádní kulisa, když potřebujete pracovat. Funguje na adrese pandora.com a v České republice není dostupná. Napište mi ale na mail kacha.v@gmail.com a já vám poradím, jak se k ní přeci dostat (ať tu nenavádím k ilegální činnosti :-)).

Tělo nechť každodenní své hýbání má.

JAN ÁMOS KOMENSKÝ

22. SVĚTELSKÁ ŠLÁPOTA - TRADIČNÍ ZÁŘIJOVÝ POCHOD NA ORLOVY

SOBOTA - 7. ZÁŘÍ 2013 -

Byl to krásný den, od rána na jasně modré obloze hřálo zlaté sluníčko.

Do Světlé nad Sázavou jsem přijela rychlíkem v 9,40 , na nádraží mne čekal věrný bráška z Ledče nad Sázavou, Stanislav Kovařík, náš známý oldskaut Sonny. Společně jsme došli na „Vodárnu“, což je světelská klubovna skautského oddílu. Tam nás uvítali další účastníci letošní akce - především její organizátor bratr Bill a další bratři a sestry ze Světlé, Kolína a Poděbrad. Z Prahy jsem byla bohužel jen já.

Po malém občerstvení v klubovně jsme se naložili do aut a odjeli do Lipnice/n. Sáz. kde jsme navštívili národní kulturní památku státní hrad LIPNICE. Je to mohutný, dobře zachovaný a opravovaný hrad se zajímavou historií. Prohlédli jsme si zejména Velkou věž a zříceninu Trčkovského paláce, poseděli na nádvoří a udělali několik společných fotografií. Před odchodem z hradu jsme byli svědky jedné velké svatby, mnoho aut a hostů, družiček a v posledním autě krásná nevěsta v bílém... Dopravní prostředky jsme zanechali v podhradí a pěšmo vyrážíme po silnici k orlovským lesům, pěkně ve dvojstupu s oddílovými vlajkami, kterých se chopili Bill a Sonny. Krásnými lesními cestami jsme dorazili k Wolkerovu památníku, kde jsme se - jako obvykle- shromáždili před velkou lilí z mechu a šišek – a vyslechli vzpomínku bratra Sonnyho na poslední zdejší táborák, kterého se zúčastnil a odnesl si na památku malý uhlík z tohoto ohně. (Ten uhlík je nyní umístěn v havlíčkobrodském muzeu...) Po odpočinku jsme pokračovali dál lesem k naší myslivně... Bill našel nádherný bílý hříbek - k radosti všech, neboť to prý byl první úlovek ze všech těchto pochodů...

U myslivny dvě auta a od plotu na nás vyběhli tři psi.. ale ti brzy pochopili, že dorazili přátelé

těchto míst, dokonce takoví, pro které je orlovská myslivna a její okolí záležitostí jejich srdcí.... Ze současných obyvatel se vyklubali lidé z Děčína, rodiče dětí, které tu měly tábor a po skončení je třeba uvést zase tábořiště do vzorného pořádku. (neměli to udělat ti táborníci... ?) Nakonec nám udělali dobrou kávu a když jsme se s myslivnou loučili, přicházela paní Jana Čechová z Humpolce (správkyně myslivny), s plným košíkem nádherných bílých hříbků. Myslivně a milým místům jsme řekli „na viděnou napřesrok!“ a dali jsme se na cestu zpět. Zastávku jsme udělali poblíž Lipnice, kde je na louce postavena obrovská kamenná hlava Jaroslava Haška v moderním provedení, pod

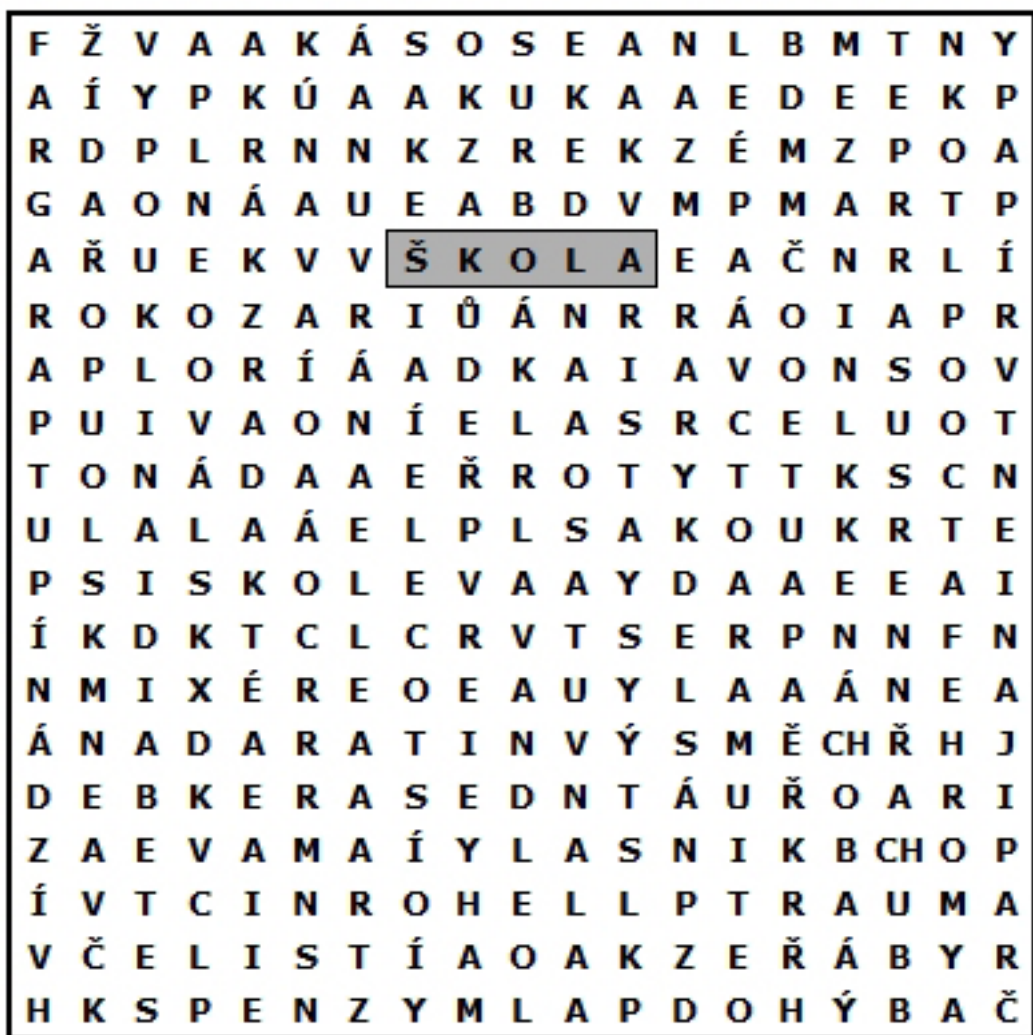
názvem „Hlava 22“. Kolem je rozestavěno několik kamenných kvádrů s nápisy ve světových řečech (výrok Švejka o lidském životě). Je to velice působivé dílo, které stojí za shlédnutí.

Na nádraží ve Světlé jsme se všichni upřímně rozloučili a řekli si, že by se tahle „Světelská šlápota“ měla konat ne jednou, ale dvakrát do roka, abychom stačili všechno okolo navštívit a pořádně si popovídat... Ale i takto si všichni odnášeli moc hezké zážitky.

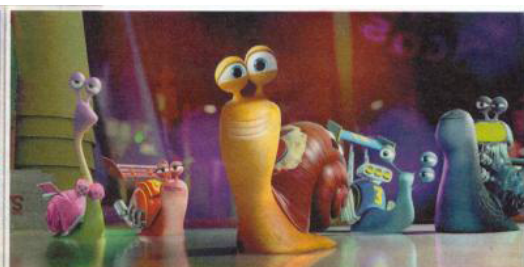
Pepičku, říká tatínek, ukaž mi žakovskou. Co ty pětky?! Ale tati, vždyť jsi říkal...

ABAKUSY	KÁRKA	OSNOVA	TONÁDA
AFEKT	KOŘEN	OZVUK	TOULEC
ACHARD	LÁVRA	PAPÍR	TRAMP
AKANTY	LEPRA	PARAGRAF	TRASY
AKVARISTA	LETEC	PASTA	TRAUMA
ANAKOLUT	LIKÉR	PENÍZE	ÚNAVA
ASIAT	LISTÍ	PIJANI	VANDLE
BEZVLÁDÍ	MÁSLO	PLANETKY	VDÁLCE
BOCHÁNEK	MEZANIN	PRAMEN	VOSKA
ČAPKY	MIXÉR	PRAVIDLO	VPŘED
ČTVEREC	MLSAL	PSISKO	VRÁNA
DATLE	NÁSLEDKY	RACEK	VYPOUKLINA
DIABETES	NEUTRINO	RADAN	VÝSMĚCH
DŮKAZ	NEZMAR	RASTR	ZOKOR
EKRAN	NOSIČ	RYBÁŘ	ZRADA
EKZÉM	OBRUS	ŘEZKA	
ENZYM	OCELE	SLOUPOŘADÍ	
HORNICTVÍ	ODKAL	SOSÁK	
HROMY	ODPAL	ŠARKA	
HVÍZDÁNÍ	ODSUN	ŠUNKA	
CHŘIPKA	OHÝBAČ	TAMIL	
KAKAO	ONUCE	TEMPERA	

NAJDI DEVĚT ROZDÍLŮ

Lokali
zpravodaj
35. střediska
J. Rady, Praha 10
1. číslo 2014,
ročník XXIX.

Adresa: Dürerova 2170,
Praha 10, 100 00

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla:

21. 3. 2014

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup,
Žabka - Kateřina Vančurová, Ruda - Rudolf Dobiáš

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Střediskové stránky, přespání v Praze:
www.skauti-strasnice.cz